

paa Lovgivningen og som søge at skifte Sol og Wind lige der, hvor de skjønne, at det ikke er saa, ikke bør vedtage det. Vi have set, hvormeget vi have været istand til at udrette med Hensyn til Rettelser i forskellige Retninger paa Statterne, og med Hensyn til en mere udvidet Valgret og flere andre Forhold, som jeg og mine Meningsfæller ere enige om bør gjøres til Gjenstand for Lovgivningsmagtens Virksomhed. Men have vi været i Stand til virkelig at gjøre Noget for de Smaa i Samfundet, til hvilke jeg tror, at vi kunne henregne Lyendet? Lader os tage paa disse Folk med Lempe, saa komme vi nok ind paa det rigtige Spor, men med dette Lovforslag kunne vi neppe udrette Noget. Jeg har stillet mig med saa stor Belvillie, som det var mig muligt, ligeoverfor dette Lovforslag og ligeoverfor Udvalget, men jeg har ved mine Overveielser ikke kunnet komme til andet Resultat, end at jeg vel vil stemme for Ændringsforslagene, som jeg anser for Forbedringer, men derefter maa jeg stemme imod selve Lovforslaget. Jeg haaber, at de Herrer have forstaaet mig; jeg tror ikke, at der i Befolkningen er et almindeligt Ønske og en almindelig følt Trang til en Lov som denne.

Justitsministeren (Melleman): En stor Del af de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Ælsted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) fremsatte, vil jeg i og for ikke benegte Rigtigheden af; men det er paa den anden Side ogsaa Bemærkninger, som have været fremsatte under de foregaaende Behandlinger her i Salen, saaledes altsaa, at de Betænkkeligheder, som fra det ærede Medlems Side bleve fremhævede, ikke kunne staa som noget Nyt for dem, der have fulgt disse Forhandlinger med nogen Opmærksomhed. Allerede under Sagens første Behandling har jeg dels gjort opmærksom paa, at man ikke maatte tro, at der ved denne Lov vilde blive opnaaet Alt, hvad man kunde ønske sig, fordi en stor Del af dette ikke lader sig opnaa, og dels har jeg ogsaa fremhævet, at det hele System nødvendig maatte blive noget indviklet. Der er altid visse Vanskeligheder, som maa blive tilbage i dette Forhold. Saaledes har jeg allerede den Gang tilladt mig at udtale mig om de Vanskeligheder, som kunde opstaa derved, at Lyendet løber bort og løber langt bort, saaledes at det er vanskeligt at finde det; men jeg tror ikke, at det paa nogen Maade er muligt at komme bort derved. Det kan jo dog ikke gaa an at efterlyse et bortløbet Lyende paa samme Maade som en stor Forbryder.

Altsaa, der maa der blive en Begrænsning af de Midler, man kan anvende, hvilket ganske sikkert medfører, at den Paagældende ofte forsvinder og ikke mere lade sig finde; men ved Siden deraf maa det ogsaa erindres, at, om det end saaledes vil vise sig, at Loven i en hel Del Tilfælde bliver unyttig for Husboenden, bliver der dog ogsaa en hel Del Tilfælde tilbage, hvor han kan have Nytte af den. Jeg vil heller ikke benegte, at den Sag, der for Exempel efter § 9 vil blive at føre i Politiretten, ofte ikke vil kunne oplyses tilstrækkeligt, saa at den maaske i mange Tilfælde maa hæves af denne Grund; men heller ikke derved er der Noget at gjøre. Vi maa jo alle være enige om, at disse Sager ikke ere af den Betydning, at der kan være Tale om, at man med Magt skulde kunne bringe de paagældende Personer tilstede for at give Oplysninger om Sagen. Det er i disse smaa Sager naturligt, at naar de Paagældende ikke findes samlede paa Stedet, og de Fraværende ikke ville begive sig hen, hvor Sagen foregaar, kan man ikke komme over denne Vanskelighed; man kan ikke tvinge de Paagældende til at møde. Allerede under de tidligere Behandlinger af Sagen er det fra alle Sider indbragt, at Reglerne i §§ 7 og 8 ere noget indviklede. Men paa den anden Side tror jeg, at det idetmindste fra mange Sider er blevet erkjendt, at det ikke kan være anderledes, naar man ikke skal udsætte den ene eller den anden af Parterne — og da især Lyendet — for at komme til at lide under Lovens Bestemmelser. Jeg tror derfor, at den almindelige Bemærkning, at disse Bestemmelser ere for indviklede, kan der ikke i og for sig tillægges nogen særlig Betydning. Ønskeligt vilde det derimod være, om Nogen kunde træde frem og angive, hvorledes de kunne skrives paa en mindre indviklet Maade. — Hvad angaar Spørgsmaalet om Bevisbyrden i disse offentlige Politisager, da har jeg tidligere tilladt mig at ytre, at dette Punkt efter min Mening vil stille sig omtrent som i de civile Sager, men i alle Tilfælde tror jeg, — ligesom dette ogsaa, saavidt jeg forstod, blev udtalt af det ærede Medlem for Ælsted Amts 4de Valgkreds, — at de Vanskeligheder, der kunne opstaa herfor, dog nok ville lade sig overvinde i Praxis. — Til de Udtalelser, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Buch), skal jeg blot gjøre den almindelige Bemærkning, at den Omstændighed, at man er misfornøiet med enkelte Bestemmelser i den gamle Lyendelov af 1854, egentlig ikke synes at kunne afgive nogen tilstrækkelig Grund til at